

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci navrhovatelky: **Z. P.**, v řízení o podání navrhovatelky ze dne 6. 10. 2014,

t a k t o :

- I.** Podání navrhovatelky ze dne 6. 10. 2014 **se odmítá.**
- II.** Navrhovatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 13. 10. 2014 podání navrhovatelky ze dne 6. 10. 2014 označené *Stížnost k podjatosti soudu městského Praha, žádost NSS o vyžádání zpět mých žalob*. Navrhovatelka ve svém podání uvedla, že Městský soud v Praze účelově brání ochraně jejích práv, že žádá o vyžádání některých rozhodnutí od městského soudu, že žádá o zdůvodnění, proč soudy vůbec nejednají a vše zamítají nebo odmítají, a že žádá, aby „*NSS vedl tyto žaloby*“.

[2] Podle § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „soudní řád správní“) musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo je činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Nejvyšší správní soud posoudil podání navrhovatelky jako nejasné, neboť z něj nebylo možné zjistit, zda se jedná o kasační stížnost proti rozhodnutím Městského soudu v Praze, o vyjádření obecného nesouhlasu s činností městského soudu ve věcech navrhovatelky, nebo zda navrhovatelka žádá toliko o vrácení svých podání, která by měl mít zdejší soud k dispozici. Nejvyšší správní soud proto navrhovatelku usnesením ze dne 29. 10. 2014, č. j. 2 As 185/2014 - 4, vyzval k doplnění podání tak, aby bylo zjevné, čeho se týká. K tomu jí poskytl dostatečnou lhůtu.

[3] Na výše uvedené usnesení reagovala navrhovatelka přípisem ze dne 2. 12. 2014. V tom rozvedla své podání ze dne 6. 10. 2014 tak, že nekonkrétně a nesouvisle poukázala na celou řadu různých řízení, ve kterých se v průběhu posledních 5 let odehrávají všemožné podvody proti její osobě - fiktivní exekuce, trestní řízení, vyhoštění, bankovní převody peněz, vedení dětského konta v bance, maření žalob, podvody státních úředníků na sociálních odborech, státních zástupců, soudců. Požádala o uvědomění Úřadu pro odhalování organizovaného zločinu a Kriminální policie Praha, nařízení jednání u zdejšího soudu a přiznání odškodnění za uvádění v omyl.

[4] Z výše uvedeného přípisu navrhovatelky Nejvyšší správní soud usoudil, že podání stěžovatelky ze dne 6. 10. 2014 nesměřuje do žádné z věcí patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví, natož konkrétněji do pravomoci zdejšího soudu. Je nepochybné, že se nejedná o kasační stížnost, kterou by navrhovatelka napadla konkrétní rozhodnutí krajského soudu. Zároveň z předmětného podání nevyplývá, že by bylo návrhem ve věcech volebních, ve věcech politických stran a hnutí, kompetenční žalobou či návrhem oprávněné osoby (takovou osobou však nemůže být samotná navrhovatelka, nýbrž jen zákonem k tomu určené osoby, např. ministr spravedlnosti) na zahájení kárného řízení proti soudci, státnímu zástupci či soudnímu exekutorovi.

[5] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud odmítl podání navrhovatelky ze dne 6. 10. 2014 podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu